

„Ostani s nama, jer je veće blizu” (Lk 24,29)

Put do sela Emaus priča priču o putovanju kojim su išli dvojica Isusovih učenika. Razočarani svojim snovima, planovima i snažnim trenucima dana koje su proveli sa Učiteljem, vraćali su se kući da nastave život koji su napustili, onaj pre susreta Sa njim.

Prošla su samo tri dana od Njegovog raspeća, a razočaranje, strah i sumnja vladali su među njegovim sledbenicima.

Udaljavali su se od Jerusalima, od svog neostvarenog sna, distancirajući se od Hrista i njegove poruke, „tužni“ jer su nekako već doneli odluku da napuste projekat zbog kojeg su Ga sledili.

To je priča svih nas kada se izgubimo u situacijama koje nas teraju da biramo na toliko raskrsnica, i često verujemo da je povratak, odustajanje, pomirenje sa sudbinom jedini odgovor na našu nevolju.

„Ko od nas nije upoznat sa gostionicom u Emausu? Ko nije prošao ovim putem jedne večeri kada se sve činilo izgubljenim? Hristos je umro u nama... Više nije bilo Isusa na zemlji.“[\[1\]](#)

„Ostani s nama, jer je veće blizu” (Lk 24,29)

Usput im se pridružio stranac, koji izgleda kao da nije svestan događaja koji su se upravo odigrali. Počinje da postavlja jasna pitanja, koja iznose svu njihovu gorčinu i očaj. Prvo ih sluša, a zatim počinje da objašnjava Sveto pismo: to je dijalog, susret koji ostavlja traga, toliko da, iako još nisu prepoznali Isusa, mole ga da ostane sa njima jer je kasno [\[2\]](#).

Ovo je možda jedna od najlepših molitava koje se nalaze u Jevanđeljima. To je prva molitva koju učenici upućuju Vaskrsnom i to je dirljiv poziv koji svi možemo da mu uputimo, da On ostane sa nama i među nama.

Oči dvojice učenika će se otvoriti prilikom lomljenja hleba, a radost što će ga konačno prepoznati nateraće ih da se vrate u Jerusalim da objave svojim prijateljima ovo vaskrsenje koje se dogodilo.

„Ostani s nama, jer je veće blizu” (Lk 24,29)

„Možda ništa bolje ne objašnjava iskustvo koje smo mi fokolarini imali od početka, iskustvo života sa Isusom među nama, od ovih reči“, piše Kjara Lubik.

Isus je uvek Isus, i čak i ako je samo duhovno prisutan, kada jeste, objašnjava Sveto pismo, Njegova ljubav gori u našim srcima: život. On nas tera da kažemo sa beskonačnom čežnjom, kada smo ga upoznali: 'Ostani s nama, Gospode, jer je skoro veće': bez Tebe je tamna noć (...)[\[3\]](#) “.

Noć je simbol tame, nepoznatog, nedostatka svetlosti koju ne možemo pronaći jer ne verujemo u Njegovo prisustvo, koje nas uvek prati.

Noć je ono što obavija našu planetu, ranjenu i oskvernjenu bratoubilačkim sukobima, ratovima koji se i dalje vode zbog želje za moći i novcem.

Noć je ono što milioni ljudi proživljavaju, nemajući više glas da vapiju protiv nepravde i ugnjetavanja.

I kako možemo prepoznati prisustvo Isusa, koji se ne manifestuje uvek onako kako očekujemo? Kako možemo razumeti da On hoda sa nama i nastoji da nam pomogne da prepoznamo znake Njegovog prisustva? I pre svega, kako možemo stvoriti uslove da se On manifestuje i ostane sa nama?

To su pitanja na koja možda ne znamo uvek odgovor, ali nas podstiču da ne napustimo potragu za Isusom, da usmerimo pogled na saputnika koga često ne vidimo, da prepoznamo Onoga koji može da se prikaže ako živimo međusobnu ljubav među nama.

Put za Emaus je simbol svih naših putovanja; to je put susreta sa Gospodom, put koji vraća radost našim srcima, vraćajući nas zajednici da zajedno svedočimo da je Hristos vaskrsao.

Od Patricije Macole i tima Reči života

[1] François Mauriac, Isusov život, Mondadori, Milano, 1950, p. 156.

[2] Cfr. Lc 24, 17-29

[3] Kjara Lubik, Duhovna čitanja/3, Novi Svet, Rim 1979, str. 67.